

Adi Smolar, Dale

Danes stara sva in siva,
pozna se teko breme let.
Postala sva tako ranljiva,
mnogo prehiter je za naju svet.
Najine poti so kratke,
le redkokdaj e greva kam.
Vedno skupaj, vedno sama,
ona vse je, kar imam.

Dale, dale je za naju pomlad,
leta prinesla so jesen.
Dale, ko dekletu sem govoril: "Rad te imam."
In ko bil jaz fant sem njen.
Dale, dale je za naju pomlad,
mi za mladostjo je hudo.
A ne bi hotel sam postati spet mlad,
raje star sem, star in z njo.

Govoriva si spomine,
mnogo vsega je bilo.
Reeva: "Kako vse mine."
In malo nama je hudo.
A nato se nasmejiva,
srena, ker sva se nala.
Kako lepo je, da sva se spoznala
in skupaj skozi ivljenje la.

Dale, dale je za naju pomlad,
leta prinesla so jesen.
Dale, ko dekletu sem govoril: "Rad te imam."
In ko bil jaz fant sem njen.
Dale, dale je za naju pomlad,
mi za mladostjo je hudo.
A ne bi hotel sam postati spet mlad,
raje star sem, star in z njo.

Ura prepodi spomine,
"Greva spat," zaepeta.
Trdno me pod roko prime
in s teavo vstaneva.
Ponoi k meni se privije.
Vsak njen dotik tako poznan
mi preene grenko misel:
Kdo od naju ostal bo sam.

Dale, dale je za naju pomlad,
leta prinesla so jesen.
Dale, ko dekletu sem govoril: "Rad te imam."
In ko bil jaz fant sem njen.
Dale, dale je za naju pomlad,
mi za mladostjo je hudo.
A ne bi hotel sam postati spet mlad,
raje star sem, star in z njo.

Dale, dale je za naju pomlad,
leta prinesla so jesen.
Dale, ko dekletu sem govoril: "Rad te imam."
In ko bil jaz fant sem njen.
Dale, dale je za naju pomlad,
mi za mladostjo je hudo.
A ne bi hotel sam postati spet mlad,
raje star sem, star in z njo.